

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie P.R.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

w dniu 7 stycznia 2026 r.

wniosku skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa 33/18

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 54/17

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 października 2025 r. skazany P.R. wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu „*celem wywiedzenia wznowienia postępowania i najwyższego środka zaskarżenia wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Koszalinie o sygn. akt II K 54/17*”. W rzeczonym piśmie skazany podał, że nie stać go na ustanowienie obrońcy z wyboru, wcześniej zaś wyznaczony mu obrońca z urzędu w

postępowaniu wznowieniowym „*nie zagłębił się w głąb akt*” i sugerował skazanemu złożenie wniosku o ułaskawienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec oczywistej bezzasadności wniosku skazanego należało odmówić jego przyjęcia.

Niewątpliwie, przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu o wznowienie jest kwestia istnienia podstaw do wznowienia postępowania. Te zaś określone zostały w art. 540 k.p.k., art. 540 a k.p.k. i 540 b k.p.k., przy czym katalog ten ma charakter zamknięty. Z kolei przepis art. 545 § 3 k.p.k. wprowadza obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania, złożonego osobiście przez stronę, pod kątem tego, czy nie jest on oczywiście bezzasadny, a zatem czy nie zaistniała sytuacja, w której we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania, albo też wniosek ten oparto na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 k.p.k.

Taka właśnie sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Skazany nie tylko bowiem nie wskazał żadnych podstaw, które klasyfikować by było można pod podstawy do wznowienia postępowania, ale też nie przywołał, choćby w uzasadnieniu wniosku, konkretnych argumentów odpowiadających przesłankom do wznowienia postępowania (podstaw wznowieniowych). Warto również zauważyć, że obrońca z urzędu wyznaczony P. R. przez Sąd Najwyższy w postępowaniu w sprawie III KO 18/25 celem zbadania istnienia podstaw do wznowienia postępowania karnego w niniejszej sprawie, sporządził opinię o braku podstaw do złożenia takiego wniosku, a skazany cały czas domaga się wznowienia postępowania, nie identyfikując podstaw do wdrożenia takiego postępowania, co skutkowało ostatnio wydanymi postanowieniami w sprawach III KO 114/25 (postanowienie z dnia 13 listopada 2025 r.) oraz III KO 154/25 (postanowienie z dnia 22 października 2025 r.).

Z uwagi zatem na oczywistą bezzasadność wniosku sporządzonego osobiście przez skazanego zasadnym jest odmówienie jego przyjęcia bez wzywania go do usunięcia braków formalnych złożonego pisma.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[a.ł]